

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 71/2025
18.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Игора Мијовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 1К. 562/22 од 05.07.2024. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 201/24 од 12.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 18.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Игора Мијовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 1К. 562/22 од 05.07.2024. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 201/24 од 12.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву 1К. 562/22 од 05.07.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 5 месеци која се неће извршити уколико окривљени за време проверавања од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, као и мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 3 месеца од дана правноснажности пресуде. Истом пресудом је одлучено и о трошковима кривичног поступка, као и о имовинскоправном захтеву, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Одлучујући о жалби окривљеног АА изјављеној путем браниоца адвоката Игора Мијовића, Виши суд у Панчеву је пресудом Кж1 201/24 од 12.09.2024. године жалбу одбио као неосновану, а пресуду Основног суда у Панчеву 1К. 562/22 од 05.07.2024. године потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Игор Мијовић, због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) и то одредбе члана 16. став 2. и став 5. и члана 15. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити оптужбе, односно уколико сматра да нису испуњени услови за ослобађање од оптужбе укинуги побијане пресуде те предмет вратити на поновни поступак и поновно одлучивање, с тим што уколико сматра да се предмет има вратити Вишем суду у Панчеву или Основном суду у Панчеву, да нареди да се поновни поступак одржи пред потпуно измењеним већем, односно судијом појединцем.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, којом су таксативно набројане повреде закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом, а које представљају разлоге из којих овлашћено лице (члан 483. ЗКП) може поднети захтев за заштиту законитости - члан 74., члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

У конкретном случају бранилац окривљеног АА – адвокат Игор Мијовић у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева означава и образлаже повреде закона из члана 16. став 2. и 5. и члана 15. став 4. ЗКП, због којих подношење захтева није дозвољено, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Опредељујући захтевом у чему се састоје наведене повреде закона, бранилац оспорава првостепену и другостепену пресуду побијањем чињеничног стања утврђеног првостепеном и потврђеног другостепеном пресудом, као и оцене изведених доказа у вези са одбраном окривљеног, те њеног неприхватања од стране суда довођењем у везу исте са осталим током поступка изведеним доказима, посебно исказима сведока оштећеног, те сведока ББ и сведока ВВ, као и оспоравањем налаза и мишљења вештака Атанацковића и Покрајца, дајући сопствену оцену током поступка изведених доказа,

- 3 -

наводећи и да судови у Панчеву игноришу чињенице и приликом образлагања пресуде не дају рационална образложења за такво чињење. Овим наводима бранилац окривљеног, поред повреда одредаба члана 16. став 2. и 5. и члана 15. став 4. ЗКП истиче, иако не нумерише и повреде члана 440. и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, које такође не представљају разлоге због којих је, у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, а због повреде закона.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар - саветник
Јелена Паравиња, с.р.**

**Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**